

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II.Ka 56/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 15 grudnia 2022r. w sprawie o sygn. akt II.K 886/22

0.1.Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.1.Granice zaskarżenia

0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
o.o.1.Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

o.1.Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

o.1.Ustalenie faktów

o.o.1.Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	D. H.	firma (...) Sp. z o.o. była poddana czterem kontrolom podatkowym, podczas których kontrolowane były jedynie deklaracje podatkowe, tj. dokument stworzony na podstawie rejestru zakupu i rejestru sprzedaży	wyjaśnienia oskarżonego	449v-450

zeznania świadka B. P.	451-452v			
pismo Naczelnika Podlaskiego Urzędu Skarbowego w Białymstoku	427-443			
zeznania K. K.	453-453v			
2.1.1.2.	D. H.	w (...) Sp. z o. o., której prezesem był D. H. sprawami finansowo - księgowymi zajmowały się na stałe trzy osoby, z których dostęp do konta miała główna księgowa I. K. oraz A. K.. Deklaracje podatkowe przygotowywała główna księgowa, prezes spółki podpisywał deklaracje mające charakter zbiorczy bez wyszczególnionych poszczególnych pozycji i odpowiadającym im przypisanym fakturom.	zeznania A. K. i C. G.	453v-456
2.1.1.3.	D. H.	oskarżony leczy się w Centrum (...) w S.	epikryza z N. (...) " Centrum (...) w S."	407
<i>o.o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	D. H.	Nie dotyczy.		

o.1.Ocena dowodów

o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	pismo Naczelnika Podlaskiego Urzędu Skarbowego w Białymstoku	<p>dokument urzędowy wystawiony przez Naczelnika Podlaskiego Urzędu Skarbowego w Białymstoku, z którego wynika, że wobec firmy (...) Sp. z o. o. były prowadzone cztery kontrole podatkowe w zakresie podatku od towarów i usług za okresy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) grudzień 2017r. - nieprawidłowo dokonane rozliczenie części faktur VAT-RR w trybie szczególnej procedury dot. rolników ryczałtowych podatku naliczonego, 2) luty 2018r., kiedy spółka nie dokonała korekty podatku naliczonego z tytułu nieopłaconych faktur - spółka wniosła odwołanie po terminie, 3) kwiecień 2018r. - spółka nie dokonała korekty podatku naliczonego z tytułu nieopłaconych faktur - postępowanie zakończyło się umorzeniem, 4) maj 2018r. - umorzono postępowanie jako bezprzedmiotowe.

<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>nie miał możliwości kontrolowania każdej faktury, która wpływała do firmy, przed chorobą podpisywał faktury, jako zgodne merytorycznie ze stanem prawnym, później, tj. w 2017r. nie opisywał faktur z uwagi na brak czasu, otrzymywał od księgowości samą deklarację podatkową. Sąd dał wiarę w tym zakresie zeznaniom oskarżonego z uwagi na to, że jego wyjaśnienia były zbieżne z zeznaniami świadków - osób zatrudnionych w firmie oskarżonego do obsługi księgowo - finansowej a także zeznaniami kontrolujących, którzy wskazywali, że deklaracja podatkowa VAT od 2018r. była przesyłana do urzędu elektronicznie, zatem nie wymagała podpisu podatnika, w tym wypadku prezesa spółki. Co więcej wskazywali oni na to, iż obowiązującą wówczas forma deklaracji opierała się jedynie na podaniu zbiorczej sumy bez powoływania się na wyszczególnione konkretnie faktury.</p>	
	<p>zeznania świadka B. P.</p>	<p>pracownik Podlaskiego Urzędu Skarbowego w Białymstoku opisywała, co dokładnie było przedmiotem kontroli w firmie oskarżonego (...) Sp. z o.o. w S.. Świadek podawała, że kontroli poddawane były zaledwie same deklaracje podatkowe, które odzwierciedlają rejestr zakupu i rejestr sprzedaży, które następnie przenosi się do deklaracji podatkowej VAT 7. Świadek podawała, że przedmiotem kontroli były objęte same deklaracje, w których zostały wykazane dokumenty, które powinny być wykazane dopiero w tym momencie, kiedy są opłacone, gdyż dopiero wtedy podatnik ma prawo je ująć w deklaracji. Świadek podawała również, że kontrola była wszczęta</p>

		<p>w W. u syndyka masy upadłościowej i wówczas oskarżony już nie był stroną postępowania, był nią syndyk. Sąd uznał w całości zeznania świadka, przedstawiła jasno, co wchodziło w zakres kontroli podatkowej podmiotu (...) Sp. z o.o.</p>
<p>zeznania K. K.</p>	<p>pracownik Podlaskiego Urzędu Skarbowego w Białymstoku - kontrolą objęto grudzień 2017r. w zakresie podatku VAT, tj. zakwestionowano prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur zakupu od rolników zryczałtowanych, które nie zostały opłacone. Kontrola polegała na sprawdzeniu ewidencji księgowej, tj. rejestru sprzedaży i zakupu z tym, co podatnik deklarował w deklaracji VAT 7, ale faktycznie kontrola obejmowała same deklaracje, gdyż rejestry nie były przekazywane łącznie z deklaracją. Kiedyś taka deklaracja była podpisywana przez podatnika, obecnie jest przesyłana elektronicznie. Sąd uznał w całości zeznania świadka, przedstawił jasno, co wchodziło w zakres kontroli podatkowej firmy.</p>	
<p>2.1.1.2</p>	<p>zeznania A. K. i C. G.</p>	<p>C. G. zajmowała się w firmie oskarżonego wprowadzaniem do systemu faktur, które spółka otrzymywała, natomiast A. K. zajmowała się windykacją należności, sprawdzała, czy były zobowiązania wobec firmy, kontaktowała się z dłużnikami w sprawie płatności za faktury. Żadna z nich, mimo, iż pracowały w księgowości (...) Sp. z o. o. nie sporządzały deklaracji podatkowych. Decyzje dotyczące płatności za faktury były ustalane z prezesem D. H., deklaracje</p>

		<p>podatkowe przygotowywała główna księgowa.</p> <p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków w zakresie podziału obowiązków, które posiadały prowadząc obsługę finansową firmy, a także temu, iż deklaracje podatkowe były sporządzane przez główną księgową – powyższe potwierdziła również I. K. – główna księgowa przed Sądem I instancji.</p>
2.1.1.3	epikryza z N. (...) Centrum (...) w S."	<p>Oskarżony leczy się z powodu depresji psychotycznej, upadek firmy, którą kierował i był właścicielem spowodował pogłębienie choroby, odczuwany niepokój, trudności w podejmowaniu decyzji, obniżony nastrój, leczony farmakologicznie, przebywał na leczeniu szpitalnym w szpitalu psychiatrycznym w okresie od 24.02.2018r. do 18.05.2018r. na Oddziale Psychosomatycznym. Zaświadczenie wydane przez lekarza psychiatrę, brak podstaw, by je kwestionować.</p>

<p><i>o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p><i>1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i></p>	
---	--

Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Naruszenia prawa materialnego, tj. art 76 § 2 kks poprzez jego zastosowanie i skazanie oskarżonego, podczas gdy jego zachowanie nie wypełnia wszystkich znamion przestępstwa z art. 76 § 2 kks bowiem opis czynu przypisanego oskarżonemu przez Sąd I instancji nie zawiera kompletu znamion przestępstwa, o którym mowa w art. 76 § 2 kks, a mianowicie znamienia w postaci „wprowadzenia w błąd właściwego organu”.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Oskarżonemu D. H. zarzucono popełnienie czynu z art. 56 § 1 i 2 kks w zb. z art. 76 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks.</p> <p>Zgodnie z art. 76 § 1 kks kto przez podanie danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym lub zatajenie rzeczywistego stanu rzeczy wprowadza w błąd właściwy organ narażając na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej, w szczególności podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, podatku akcyzowym, zwrot nadpłaty lub jej zaliczenie na poczet zaległości podatkowej lub bieżących albo przyszłych zobowiązań podatkowych, natomiast § 2 powyższego artykułu stanowi, iż</p> <ul style="list-style-type: none"> - jeżeli kwota narażona na nienależny zwrot podatku jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych. 		

Natomiast art. 56 § 1 stanowi, że podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie,

§ 2. Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

Zdaniem Sądu Okręgowego trudno mówić o umyślnym wprowadzaniu w błąd organów podatkowych przez oskarżonego, gdy do obsługi finansowo - księgowej swojej firmy zatrudniał co najmniej trzy osoby, on sam nie tworzył dokumentu "wtórnego" w postaci deklaracji podatkowych na podstawie faktur i ewidencji księgowej, tj. rejestru sprzedaży i zakupu. Początkowo podczas prowadzenia firmy przez "jego ręce" przechodziły także faktury, jednakże później, z tego względu, że do urzędu skarbowego były przesyłane deklaracje podatkowe w wersji elektronicznej, niewymagające zatwierdzenia ich przez prezesa własnoręcznym podpisem, nawet deklaracje podatkowe nie były poddawane kontroli merytorycznej przez prezesa firmy. Faktury spółki nie były kontrolowane, czy choćby parafowane przez prezesa także z uwagi na to, że, jak twierdził oskarżony, brakowało mu czasu, firma posiadała duży obrót, co 3-4 miesiące otrzymywał ponad 100 faktur do zaparafowania, a także w związku z jego postępującą chorobą psychiczną a co za tym

idzie jego nieobecnościami w firmie. W związku z tym, że D. H. był prezesem firmy i zatrudniał pracowników odpowiedzialnych za sprawy finansowe firmy miał prawo ufać, że dokument wygenerowany przez księgowość jest wiarygodny (odpowiada rzeczywistemu stanowi prawnemu, został sporządzony na podstawie faktur, których nie parafował) i odpowiada prawdzie. Trudno wymagać od oskarżonego, aby sprawdzał szczegółowo czynności wykonane przez pracowników zatrudnionych do obsługi finansowo – księgowej jego firmy.

Znamienne jest także, że jak wynika z pisma Naczelnika Podlaskiego Urzędu Skarbowego w Białymstoku nadesłanego do Sądu w postępowaniu przed Sądem Okręgowym - były prowadzone przez Podlaski Urząd Skarbowy w Białymstoku wobec spółki (...) Sp. z o. o. cztery postępowania, z których dwa zostały umorzone, natomiast co do dwóch w wyniku ich przeprowadzenia skierowano akt oskarżenia wobec oskarżonego. Co istotne postępowanie z lutego 2018r. zakończone wydaniem decyzji nr (...) - (...). (...) (...)z 13.12.2018r. spółka nie dokonała korekty podatku naliczonego z tytułu nieopłaconych faktur i od decyzji wniosła odwołanie po ustawowym terminie. Powyższe ma oparcie również w zeznaniach świadka I. K. - głównej księgowej firmy składanych w postępowaniu przygotowawczym - podawała ona, że korekt deklaracji nie składano, gdyż nie było komu podjąć takiej decyzji. W 2018r. firmę przejął już syndyk, który sam miał problemy ze swoją księgowością, natomiast oskarżony przebywał wówczas w szpitalu psychiatrycznym. Powyższe zeznania głównej księgowej są

zbieżne także z wyjaśnieniami samego D. H., który podczas rozprawy apelacyjnej podał, że z funkcji prezesa został odwołany przez syndyka w sierpniu 2018r. Osoby wykonujące kontrolę w firmie, tj. K. K. oraz B. P. zeznawali, że po przejęciu firmy przez syndyka - oskarżony jako były prezes spółki nie był stroną postępowania, a w związku z tym raczej nie był informowany o przebiegu kontroli.

W związku z powyższym trudno przyjąć, aby oskarżony miał być pociągnięty do odpowiedzialności za działanie, bądź zaniechanie, np. w postaci nie złożenia korekty deklaracji, gdy w czasie, kiedy należało taką korektę deklaracji złożyć nie był informowany o przebiegu i efektach kontroli, co więcej to nie on a syndyk jako strona postępowania powinien w owym czasie taką korektę deklaracji złożyć. Potwierdzeniem, tego, że stroną postępowania był już na początku roku 2019 syndyk są również pisma znajdujące się w aktach sprawy - k. 198. To syndyk wówczas prowadził korespondencję z Naczelnikiem Podlaskiego Urzędu Skarbowego w Białymstoku, nie zaś prezes (...) Sp. z o. o.

Zgodnie z poglądem doktryny czynność sprawcza określona na gruncie art. 76 kks sprowadza się do podania danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym lub zatajenia rzeczywistego stanu rzeczy. Skutkiem tych działań może być narażenie na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej, zwrot nadpłaty lub jej zaliczenie na poczet zaległości podatkowej lub bieżących albo przyszłych zobowiązań podatkowych. Przy czym z przepisu art. 76 kks wynika, że czynność

sprawcza będzie kryminalizowana, o ile będzie powiązana z wprowadzeniem w błąd właściwego organu. Dla oceny czy doszło do wprowadzenia w błąd, niezbędne jest zbadanie stanu świadomości osób fizycznych reprezentujących właściwy organ i działających w jego imieniu (wyr. SN z 5.12.2006r., WA 32/06, OSNwSK 2006, poz. 2361). Z wprowadzeniem w błąd (wyłudzeniem) mamy do czynienia wtedy gdy osoba poda dane niezgodne ze stanem rzeczywistym lub zatai rzeczywisty stan rzeczy. Podanie danych niezgodnych z rzeczywistością np. w deklaracji, oznacza podanie wymyślonych danych o zdarzeniu, jak też zdarzeń, które miały miejsce, ale zostały inaczej przedstawione, a nawet danych powiązanych z danym zdarzeniem, lecz nieprawidłowo ocenionych w kontekście przesłanek służących do ustalenia podstaw i wysokości zwrotu. (komentarz do art. 76 kks pod red. Skowronka 2020, wyd. 1).

Symptomatyczne jest także o, iż żaden ze świadków pracowników spółki nie twierdził, by oskarżony miał ich nakłaniać do działań niezgodnych z prawem, a główna księgowa I. K. nie przecząc temu, iż to ona przygotowywała deklaracje zbiorcze upatrywała powody nieprawidłowości/niezgodności w „błędzie” jaki musiał nastąpić gdzie w trakcie drogi od fakturowania sensu stricte poprzez wprowadzanie faktury do systemu do momentu wygenerowania deklaracji.

Przypisanie oskarżonemu
popelnienia przestępstwa
oznaczałoby, iż de facto wymuszamy
na prowadzącym działalność
gospodarczą konieczność

<p>dodatkowej weryfikacji każdego działania podległych mu pionów, co oczywiście, szczególnie w dużych korporacjach, jest absurdem. Prawo karne nie zna także pojęcia „winy w wyborze” jeśli chodzi o wybór osób powołanych do wykonywania określonych zadań i rozciągania odpowiedzialności za ich błędy na powołującego. W sprawie niniejszej nie można wykluczyć, nie wykazano by złożenia przez oskarżonego nierzetelnej deklaracji miało charakter umyślny.</p> <p>W związku z powyższym Sąd uznał, że oskarżony nie wyczerpał swoim zachowaniem znamion zarzucanego mu czynu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie odstąpienie od wymierzenia kary.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd podzielił argumentację obrońcy zawartą w apelacji a także wnioski płynące z uzupełnionego postępowania dowodowego przed Sądem Okręgowym w Suwałkach uznając, iż brak jest możliwości przypisania oskarżonemu winy i sprawstwa za zarzucany mu czyn.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Obrazy przepisów postępowania, tj.</p> <p>1) art. 7 kpk mającej wpływ na treść orzeczenia, a polegającej na błędnej ocenie materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności zeznań świadków</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>I. K., wyjaśnień oskarżonego, dokumentacji medycznej poprzez uznanie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona czynu z art 56 § 1 i 2 kks oraz 7 § 2 kks, podczas gdy zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu i winy umyślnej, albowiem sprawami rachunkowymi w firmie zajmowała się zatrudniona na podstawie umowy o pracę główna księgowa,</p> <p>2) art. 7 kpk mającej wpływ na treść orzeczenia, a polegającej na błędnej ocenie materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności protokołu kontroli organu podatkowego z którego wynika, że oskarżony nie był zawiadomiony o kontroli, nie był jej stroną, nie został mu doręczony protokół kontroli, co w konsekwencji uniemożliwiło mu złożenie prawnie skutecznej korekty deklaracji oraz skorzystanie z trybu czynnego żalu karnoskarbowego, tj. niepodlegania karze.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Mimo tego, że zakres kontroli obejmował okres kiedy spółka (...) Sp. z o. o. była jeszcze zarządzana przez D. H. (postanowienie o ogłoszeniu upadłości (...) Sp. z o. o. nastąpiło postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 05.06.2018r. sygn. akt VIII GU 76/18) to protokół kontroli podatkowej sporządzony został w dniu 15.04.2019r., zatem w czasie, kiedy D. H. nie reprezentował spółki, nie był już jej prezesem, a stroną postępowania w zakresie prowadzonej kontroli skarbowej</p>		

był już syndyk, a nie oskarżony. Jak słusznie zauważył obrońca w apelacji o wynikach kontroli oskarżony nie był informowany, a wszelkie dokumenty konieczne do jej przeprowadzenia przesyłał syndyk - k. 198 akt sprawy. Co istotne organ kontrolny wykazał w protokole kontroli, że nie dysponował wszystkimi dokumentami koniecznymi do jej przeprowadzenia - k. 5 akt sprawy.

W związku z powyższym Sąd podzielił zarzut obrazy przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk a w związku z tym dokonania przez Sąd I instancji błędnych ustaleń faktycznych sprawy, które nie pozwoliły na przyjęcie zarówno umyślności, jak i nieumyślności w działaniu oskarżonego i wyczerpania znamion zarzucanego mu czynu. Oskarżony jako prezes firmy zatrudniający do obsługi finansowej spółki osoby z odpowiednim wykształceniem ekonomicznym miał prawo ufać, że przedkładane mu dokumenty polegają na prawdzie. Natomiast po przejęciu spółki przez syndyka oskarżony jako były prezes firmy nie miał żadnego formalnego wpływu ani na zakres kontroli, ani na dokumentację, bądź jej braki która była przesyłana przez syndyka kontrolującym. Sama główna księgowa oceniając pracę syndyka i jego problemy z księgowością wskazywała w postępowaniu przygotowawczym, że „pewnie, gdyby był wtedy w firmie pan D. to korekta zostałaby złożona” -k. 236v.

Wniosek

Zmiana wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od

zasadny

zarzucanego mu czynu, ewentualnie odstąpienie od wymierzenia kary.	# częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd podzielił argumentację obrońcy zawartą w apelacji a także wnioski płynące z uzupełnionego postępowania dowodowego przed Sądem Okręgowym uznając, iż brak jest możliwości przypisania oskarżonemu winy za zarzucany mu czyn.		
3.3.	Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętego za podstawę orzeczenia, a polegającego na ustaleniu, że księgowa w firmie nie miała dostępu do wyciągów bankowych, podczas gdy przesłuchana w dniu 12 grudnia 2022r. w charakterze świadka I. K. przeczy powyższemu i wskazuje: deklaracje były sporządzone na podstawie ewidencji księgowych, które były sporządzone. Ja miałam dostęp do wydrukowanych wyciągów firmy.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Świadek A. K. oraz C. G. podczas rozprawy apelacyjnej wskazywały, że dane dotyczące dokonanych płatności, a także sporządzanych deklaracji VAT spoczywały na księgowości, przy czym kategorycznie zaprzeczały, aby one miały sporządzać takie deklaracje. Trudno dać wiarę, pierwszym zeznaniom świadka I. K. pracującej na stanowisku głównej księgowej składanych w		

postępowaniu przygotowawczym, iż nie ona posiadała dostęp do rachunków bankowych spółki.		
Wniosek		
Zmiana wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie odstąpienie od wymierzenia kary.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zasadność wniosku determinuje powyższa ocena stawianych zarzutów.		
3.4.	Rażącej niewspółmierności orzeczonej względem oskarżonego kary grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy ustaleniu wartości jednej stawki na kwotę 120 zł, oraz nieuwzględnienie w dostatecznym stopniu okoliczności łagodzących ustalonych przez Sąd tj. stanu zdrowia oskarżonego, ogłoszenia upadłości spółki, dotychczasowej niekaralności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wobec uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu ustosunkowanie się do zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej kary okazało się bezprzedmiotowe.		
Wniosek		

Zmiana wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie odstąpienie od wymierzenia kary.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zasadność wniosku determinuje powyższa ocena stawianych zarzutów.		

1.OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE	
4.1.		Zgodnie z art. 440 kpk Sąd postanowił uzupełnić postępowanie dowodowe, z uwagi na to, że nie zostały poczynione ustalenia w zakresie umyślności popełnienia czynu zabronionego przez oskarżonego w sprawie niniejszej, nie ustalono szczegółów dotyczących obiegu dokumentów w spółce oraz tego, kto, za co, i w którym momencie był odpowiedzialny, kto sporządzał sprawozdania, kto wysyłał, kto sporządzał i na podstawie jakich dokumentów były przedstawione prezesowi firmy stosowne sprawozdania, które on następnie podpisywał.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Koniecznym było uzupełnić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym powyżej celem wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy mających wpływ w dalszej kolejności na odpowiedzialność karną oskarżonego.		
1.ROZSTRZYGNIĘCIE ODWOŁAWCZEGO	SĄDU	
0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.		Przedmiot utrzymania w mocy

Nie dotyczy.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Nie dotyczy.	
o.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Błędne ustalenia faktyczne sprawy dokonane przez Sąd I instancji a w związku z tym przyjęcie sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie wyczerpania ustawowych znamion czynu z art. 56 § 1 i 2 kks w zb. z art. 76 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks musiało skutkować wydaniem przez Sąd Okręgowy orzeczenia reformatoryjnego polegającego na uniewinnieniu oskarżonego D. H. od popełniania zarzucanego mu czynu.	
Zwiąże o powodach zmiany	
Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, aby działaniu oskarżonego pełniącego funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. towarzyszył zamiar wprowadzenia w błąd organów podatkowych poprzez złożenie umyślnie, czy też nieumyślnie, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, deklaracji niezgodnych ze stanem rzeczywistym W związku z powyższym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że oskarżony swym zachowaniem nie wyczerpał znamion czynu zabronionego określonego w art. 56 § 1 i 2 kks w zb. z art. 76 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks. Ponadto argumentacja jak w pkt 3.1., 3.2., 3.3.	

o.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
o.o.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	Nie dotyczy. # art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy.		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy.		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy.		
5.3.1.4.1.	Nie dotyczy.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy.		
0.0.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy.		
0.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy.	

1.Koszty Procesu	
-------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	W związku z uniewinnieniem oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd na mocy art. 632 pkt 1 kpk kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążył Skarb Państwa.

1.PODPIS
Sędzia Piotr Szydłowski

0.1.Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie D. H. winnego zarzucanego mu czynu	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana